

bejde er af en helt anden karakter. Det er jo ikke bundet op på tanken om, at det skal udvikle sig mellemstatsligt via konventioner og den slags; det er jo bundet op på en selvstændig retsorden med en selvstændig domstol og med en kommission, der kan være udfarende, osv. Og det er jo en opbygning, som har karakter af et eget land med nogle delstater.

Så kan vi diskutere rækkevidden; og hvor hurtigt man går frem, osv., men det er jo sagen i en nøddeskal, og derfor er det naturligvis noget helt andet.

Og så blot lige til hr. Duetoft:

Jeg vil godt anholde, at jeg skulle være sur, for det er jeg under ingen omstændigheder. Jeg prøver at være et glad menneske og føler også, at jeg er det. Og Dansk Folkeparti er et glad parti.

Men jeg vil gerne sige, at når vi taler om krig versus fred, så er vi på fredens side, og vi ønsker et godt og stabilt samarbejde med vore nabolande, som selvfølgelig er baseret på fredelig sameksistens og fredelig samtale, men det har helt ærligt ikke noget at gøre med et projekt, hvor man nærmest skal kunne styre hinanden ned til mindste detalje og stemme hinanden ned.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Altså når hr. Duetoft skal tilbage til 1864 og Dybbøl Mølle og slaget mod tyskerne, og jeg ved ikke hvad, for at forsvare sine synspunkter, så viser det jo noget om, hvor skidt en sag, han har her.

Virkeligheden er konkret. Lad dog være med at gå tilbage til 1864 og tiden derefter! Se dog på virkeligheden her i dag, og stil følgende spørgsmål: Er denne traktat et anvendeligt instrument, hvis man skal undgå nye sociale skel i Europa? Det er jo grundspørgsmålet, og vi har stillet det før.

Hr. Duetoft siger så, at han da ikke håber, at der bliver nye sociale skel.

Jamen se dog igen på den konkrete traktat! Se dog, at den faktisk skaber nye skel, netop fordi det kun er et begrænset antal nye lande, der kan blive medlemmer! Se dog på den konkrete europæiske virkelighed i stedet for at lire den dér historie om Dybbøl Mølle og 1864 af! Den har ikke særlig meget relevans her i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne kommentere noget af det, som den sidste ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, sagde:

Hr. Kristian Thulesen Dahl udmaledede i sit skønneri, at hvis Danmark var frigjort fra Den Europæiske Union, kunne det være som andre lande og selv bestemme over tobaksreklamerne i Jyllands-Posten og selv bestemme, hvor mange flygtninge det ville tage imod.

Det sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, men det er falsk varebetegnelse, for uanset hvordan Danmark indretter sig, kan Dansk Folkeparti ikke levere den vare, som hr. Kristian Thulesen Dahl står her og lover den danske befolkning. Og den vare kan Dansk Folkeparti ikke levere, fordi Danmark er bundet af internationale aftaler og skal tage imod flygtninge, der har beskyttelse behov.

Så lad være med at love befolkningen noget, der ikke kan holdes!

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er dog første gang, jeg har oplevet hr. Holger K. Nielsen, SF's formand, som en tro væbner for Dansk Folkeparti, men det kan jo være, at jeg skal det for fremtiden, i hvert fald i de her sager.

Men det undrer mig lidt, at hr. Holger K. Nielsen kunne gå herop og sige det, han sagde, for når jeg nævnte 1864, var det, fordi det var på det tidspunkt, man i Danmark vendte Europa ryggen og der opstod en nationalisme, hvor man troede, at Danmark kunne ligge og hygge sig i smug, og hvor man sagde, at de andre var slemme og ville tage alt fra os, og at vi derfor hellere måtte lukke os inde og klare os selv.

Det mistænker jeg ikke hr. Holger K. Nielsen for at mene, og derfor undrer hans intervention mig lidt, men det er den nationalisme, jeg finder i Dansk Folkeparti. Ikke kun i EU-spørgsmål, men også, når vi snakker om flygtninge, og når vi snakker om alt andet, er der dette med, at vi bare skal hygge os i smug, for vi har det så godt, og hvad skal de andre komme her og ødelægge det for os for? Så lad os lukke alle døre og vinduer og lade nationalstaten blomstre, og lad os alle sammen sørge for, at det internationale system bliver sådan, at man nationalistisk inden for sine egne grænser med